

kozni is kell, ahogy illik.

— De mivel nem hiszek, az én imám csak nevetség lenne.

— A mi imáink sem egyebek ennél. Annyira szédítő az aránytalanság köztük és Aközött, akihez szólnak.

— Mégis ha az imádkozó hinni tud benne...

— Ki tagadja, hogy az igyekezet nem lenne ugyanúgy értékes, mint maga a hit?

— Lelkiismeretfurdalásom sincsen...

— Annál jobb. Judást üldözte a lelkiismerete, azért akasztotta fel magát. Csak megbánással tartozunk, ez pedig pontosan ellenkezője a lelkiismeretfurdalásnak. Most tehát hajtsa le a fejét, hogy feloldozhassam.

Engedelmeskedtem. Morin felemelte jobbját: „Ego te absolvo a peccatis tuis, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti...” Nyomban le is fordította a szöveget, tagoltan ejtve ki minden szavát. Egy ideig hallgatott, majd megint megszólalt:

— Adjak valami olvasnivalót?

— Igen, kérem! — törtem ki akaratlanul, de már meg is bántam sietségem.

— A plebánia-lak ott van a „Modern” mozival szemben — közölte velem —, mikor tudna jönni?

— Csak este — feleltem sebtiben, s némileg megnyugtatót a gondolat, hogy sötétedés után a pap bizonyára nem fogadhat női látogatókat.

— Megfelelne szerdán fél kilenckor? Harmadik emelet, Abbé Morin. Nem felejtí el?

Zavaromban pár érthetetlen szót mormogtam.

— Most pedig menjen — búcsúzott szinte goromba hangon.

Bittei Lajos fordítása

PRÓBA

Jézus próbakő.

Jézusra mindenkinek választ kell adnia.

Az üveges váróteremben állva

erre felel az utazó, a pap, a bandita.

Jézus próbakő.

Nagy, csillogó teher,

amit elvisz az ember,

vagy nem visz el.

Megkettőzött bizonytalanság,

emberszabású ábra,

felirat a szeretetről

s a zsidók királya.

Jézus olyan, amilyen.

Nincs vele senki,

de a randevún el kell hallgatni őt,

vagy az arcát meg kell figyelni.

Jézus olyan,

mint egy kereszt.

Két karja ki van tárva

s átmetszi egy függőleges.

Gyurkovics Tibor